

Ҳаром қилинган ҳар бир нарса унинг заарли бўлганлигидандир

Инсонларни яратган ва уларга хисобсиз неъматлар баҳш этган Аллоҳ таоло инсонлар учун истаганини халол ва истаганини ҳаром килиши Унинг гоят табиий ва асл ҳаккидир. Яъни, бандаларининг хеч бир эътиroz ва исёнга ҳаклари бўлмай, уларга истаганидек амр этиши ва истаган таклифларини уларга юклаши хам ягона Холик бўлган зотнинг ҳаккидир. Ҳа, хеч шубҳасиз, инсонларнинг Аллоҳ таолога карши хеч бир эътиroz ва исёнга ҳаклари йўқ. Бу ҳак уларнинг Роббилари бўлган Аллоҳ таолонинг ҳаккидир. Уларнинг бу ҳак каршисида сукут килишлари Унга килинган ибодатларнинг шартидир. Факат Аллоҳ таоло бевосита бандаларининг манфаатларини хисобга олган холда баъзи маъкул сабабларга кўра халол ва ҳаром ҳукмларини очик ўртага кўйиш билан уларга лутф ва марҳамат кўрсатгандир. Аллоҳ таоло яхши ва гўзал бўлганидан бошка хеч нарсани халол, ёмон ва заарли бўлганидан ташкари хеч нарсани ҳаром килган эмас. Аллоҳ таоло бундай килиш номусидан пок ва устун бўлган зотдир. Аллоҳ таолонинг яхши бўлган баъзи нарсаларни яхудийларга ҳаром килганлиги

тўғридири. Бу яхудийларнинг хадларидан ошишлари ва Аллоҳ таоло мукаддас билган бир канча нарсаларни хакир кўришлари окибатида уларга берилган бир жазо эди. Зеро бу хакда Аллоҳ таоло шундай дейди: "**Яхудий бўлган кимсаларга барча туёклиларни харом килдик. Мол-кўйдан улар учун ёгларни харом килдик. Магар бикинлари даги ё ичлари даги, ёки сүякка аралашган ёгларгина (харом эмасдир). Золимликлари сабабли уларни шундай жазоладик. Албатта, Биз рост сўзлагувчимиз**". (Анъом сураси, 146).

Аллоҳ таоло уларнинг бу хаддан ошиш харакатларини бошка бир оятда шундай баён килади: "**Яхудий бўлган кимсаларнинг золимликлари ва кўп кишиларни Аллоҳ йўлидан тўсганлари сабабли, яна манъ этилган бўлсаларда, судхўрлик килганлари ва одамларнинг молларини ноҳак, еганлари сабабли уларга олдин халол килинган нарсаларни харом килиб кўйдик**". (Нисо сураси, 160-161).

Аллоҳ таоло пайгамбарларнинг сўнгисини абадий ва умумий диний бир рисолат билан юборар экан, бир замонлар адашганлардан бўлган бир кавмга уларни тўгри йўлга солиш учун вактинчалик харом хукми берилган баъзи нарсаларни комил бир жамият учун халол килишлик билан илохий марҳаматини кўрсатмишdir. Ахли китобга маълум бўлгани каби бу Инжил, Таврот ва Куръони Карим тили билан хазрат пайгамбар саллаллоҳу алайхи вассалом рисолатининг асосини ташкил этади: "**Улар шундай кишилардирки, уммий (саводсиз) пайгамбарга -номини ўз олдилари даги Таврот ва Инжилда ёзилган холда топишадиган элчимиизга эргашадилар. У пайгамбар уларни яхшиликка буюради, ёмонликдан кайтаради ва пок нарсаларни улар учун халол килиб, нопок нарсаларни уларга харом килади хамда улардан юкларини ва устилари даги кишанларини олиб ташлади**". (Аъроф сураси, 157).

Ислом хар кандай бир хатонинг каффорати учун баъзи яхши нарсаларни харом килишликдан кўра кўпроқ бир канча чикиш йўлларини кўрсатгандир. Масалан, сув кирни тозалагани каби тавбаи насуҳонинг гунохни поклаши, сув ўт-оловни сўндиргани каби гунохнинг сўндирувчиси садакадир. Киш кунида куриган япрокларнинг тўкилиши каби гунохларни тўккан мусибатлар, меҳнатлар, кийинчиликлар...

Бу тарика очикча маълум бўладики, Исломда харом хукми ашёнинг ёмон ва заарли бўлишига кўра чикарилар экан. Яъни, бир нарса ёмон ва заарли бўлса, у заари ва ёмонлиги учун хам харомдир, фойдаси кўп бўлган нарса эса халолдир. Куръони Каримнинг ичкилик ва кимор хусусидаги хукми хам шунга кўрадир: "**Сиздан арок (ичкилик) ва кимор хакида сўрайдилар. Айтинг: Буларга катта гунох ва одамлар учун фоидалар бор. Буларнинг гунохи ва фойдасидан каттароқдир**".
(Бакара сураси, 219).

Ха, яна очикча маълум бўладики, Исломда халол бўлган нарса яхши ва фойдали нарсадир. Яъни, соглом акили инсонларнинг яхши, фойдали ва гўзал дея билгани хар нарса халолдир. Чунки Аллоҳ таоло марҳамат киладики: "(Эй Мухаммад, мўминлар)
Сиздан ўzlари учун нималар халол килганини сўрайдилар. Айтинг: "Сизлар учун барча покиза нарсалар... халол килинди".

(Моида сураси, 4).

Навбатдаги оятда эса бу хусусда дейилади: "**Бугун сизлар учун барча покиза нарсалар халол килинди**"
(Моида сураси, 5).

Аллоҳ таоло фол хакида харом хукмини чикарган. Бу хукмнинг фолнинг ёмон ва заарли эканлигига таяниб берилганлиги хусусида мусулмон киши чукур бир билимга эга

бўлишилиги унчалик шарт эмас. Чунки бир мусулмон томонидан очик билингган бир нарса, бошка бир мусулмон учун ноаник бўлиб колиши мумкин. Нарсанинг ёмонлиги кўринган тақдирда ундан кейинги асрда ўша нарса яхшига айланиб колмайди. Шунинг учун ноаник бўлиб колиши мумкин. Шубҳасиз, бир асрда бир нарсанинг ёмонлиги кўрилган тақдирда ундан кейинги асрда ўша нарса яхшига айланиб колмайди. Шунинг учун хам мусулмонлар бундай холларда доимо "эшитдик ва итоат этдик" дейиши зарур.

Биз биламизки, Аллоҳ таоло тўнгиз гўштини харом килганида мусулмонлар бир ёмонлик ва зарарни эътиборга олиб берилганлигидан бошка бир сабаб кўрмас эдилар. Вакт ўтиши билан илм ва фан тўнгиз гўштида трисхин ва захарловчи бошка микроблар борлигини кашф этди...

Шунингдек, Расууллоҳ саллаллоҳу алайхи вассалом буюрадиларки: "Лаънат келтирадиган уч нарсадан тийилинг." (Яъни, инсонлар ва Аллоҳ таолонинг лаънатига сабаб бўладиган ишлардан тийилинг). Булар сув манбаларида, йўлларда ва сояда тахоратни бузиш каби ишлардир. (Равзатул-Мухибин, 10 сахифа).

Исломнинг ilk даврида бу уч нарса умумий ахлок ва коидаларга зид бўлган ёмон ишлардан бошка хеч нарса эмас эди. Давр ўтиши ва илмий кашфларнинг такомиллашуви билан шу нарса маълум бўлдики, "лаънат келтирган уч нарса" умумий соглик коидалари учун энг хавфли нарсалардан бўлиб юкумли ва оғир касалликларни атрофга таркатган илк манбалар экан.

Шу тарика илмнинг ёруг нурлари хар ёнга сочилиб ва кашф доиралари кенгайиши билан Исломнинг халол ва харом хакидаги хукмлари ва шунга ўхшаш бутун хукмлардаги хусусиятлари ўртага чикиб боради. Бунинг акси бўлиши мумкин эмас. Зоро, бу бандаларни энг яхши билган уларга гоятда марҳаматли бўлган хикмат соҳибининг конунидир: **"Аллоҳ ким бузгунчи, ким ўнгловчи - ислоҳ килувчи эканини билади.**

Агар истаса, сизларни машаккатга солган бўлар эди. Албатта, Аллоҳ кудрат ва хикмат эгасидир". (Бакара сураси, 220).

Шайх Юсуф Каразовий,
"Исломда халол ва харом" китобидан Абу Муслим тайёrlади